

J e l e n t é s

Barlangtani Intézet

D - 1966 - 16.

* Könyvtára *

a Vörös Meteor "Petőfi" barlangkutató csoportja 1966. évi tevékenységéről.

Csoportunk, az utóbbi két év gyakorlatához hasonlóan, az évben is a hegy, illetve a sziklamászás felé orientálódott.

Igy 1966. februári egyhetes tátrai expedíció:

április: a Szlavia VST Horolezeczki Oddial Kassa meghívására közös vállalkozáson vettünk részt, melynek célja a Kistarpataki-gerincoszorú első átmászása volt;

julius: az MTSz Hegymászó Bizottsága rendezésében résztvettünk az első magyar, a Tátra-főgerinc átmászására szervezett expedícióban;

szept.: a BTSz Hegymászó Bizottsága felkérésére az Oszoly-tetőn sziklamászó bemutatót tartottunk.

Eközben sem feledkeztünk meg a barlangkutatóról. Csoportunk engedélyezett kutatási területe a Pénzpataki-viznyelőbarlang.

Ez év májusában báronnapos vállalkozáson akartuk a már korábbi leszállásaink során tett megfigyeléseinkről megbizonyosodni. A tavaszi magas vízhozam lejutásunkat sajnos megakadályozta. A barlangba nem tudván lejutni a viznyelő és a Latoruti-vizfő közötti területen végeztünk megfigyeléseket. Ezek jobbára további kiegészítésre, alátámasztásra szorulnak.

Nov. 4-7.

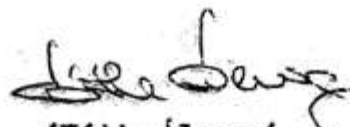
Ismét Pénzpatakon voltunk, célunk az u.n. Retzi-kürtő tetejéből leágazó és a Nagyfal kerülőjárataként szereplő Száraz-kürtők bejárása és visszacsatlakozási helyének tisztázása volt.

Eddigi értesüléseink ugyanis annyiban megegyeztek, hogy ez a kúrtó sor nem vezet a barlangnak a végpontot jelentő szifonon túli folytatásába, azonban a becsatlakozás pontos helyének meghatározásában eltérők voltak egymástól. Csoportunknak ez alkalommal sem sikerült megfelelő mennyiségű hágcsót szerezni, így a meglévők fokozatos utána eresztésével tudtunk csak leereszkedni. A tapasztaltak beigazolták korábbi sejtésünket, miszerint a Száraz-kúrtók betorkolása nem a Nagyfal alatti járatokba, hanem magába a Nagyfalba történik, mégpedig annak a végponti szifon felé induló járattal ellentétes oldalán, mintegy fele magasságában.

Az 1967-es évben a megkezdett kutatásainkat folytatni kívánjuk.

Csoportunk több tagja az előző évekhez hasonlóan az idén is résztvett a Barlangi Mentőszolgálat munkájában. Így november 7-én éjszaka a solymári Ördöglyuk-barlangból történt mentésen; valamint a juliusi tátrai expedícióban segítséget nyújtottunk egy lezuhant, törött combcsontú, több sebből vérző, prágai zenetanárnak egy viharos éjszakán. A Tátrai Mentőszolgálat emberei csak a reggeli órákban értek fel és vették át a kimerült embert és szállították kórházba.

Budapest, 1966. december 30.

/Tóth Álmos/
csop.vez.